

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2938 E. 30

Q (26)

2938

2.30
Digitized by Google

AN

INTRODUCTION

TO THE SCANNING OF

THE GREEK METRES,

WITH

COPIOUS EXAMPLES.

BELFAST:

PRINTED FOR THE AUTHOR,

By F. D. Finlay.

1823.

(Entered at Stationers' Hall.)

PREFACE.

THE examples of the Greek Metres were at first designed to be printed separately, as a supplement to the Greek Prosodies, in common use, which are very deficient in examples. It afterwards occurred to the compiler, that as much information on the subject of the Metres might be prefixed, as would render the scanning of the examples more easy to the scholar. As this plan suggested itself when the rest of the book was ready for the press, and as the purpose for which it was immediately wanted, did not admit of any delay, it was unavoidable that the greater part of this work should be hastily prepared. Some points may have been omitted unintentionally, but more have been excluded, to reduce the size and price of the work. The Greek is printed without accentual marks, that the scholar may be exercised in supplying them, according to the rules in his grammar.

This Introduction may be used advantageously in the illustration of Latin Prosody, with which the student is presumed to be already acquainted, and of the difference of usage in the Greek and Latin Poets.

W. B.

Belfast Institution, Nov. 25, 1823.

EXPLANATORY INDEX.

Acatalectic Metres are so called, when they contain precisely the number of feet implied in the denomination,—e.g. Iambic monom. acat. has two feet, the number necessary to constitute a monometer. The word is not often added, and all metres are supposed acatalectic, except when it is otherwise specified. *Brachycatalectic*, are those which have a whole foot less than the number of the metre requires,—as dim. brach. requires an additional foot to make up the dimeter. *Catalectics* have part of a foot less than the number required. When one syllable of the deficient foot is left, it is called, catalectic in syllabam; when two, catal. in disyllabum. The catalectic dipodia is called *καταλκῆς*.

Adiapherous, is the name given to the last syllable of a line, by the Greek metrical writers, because it is indifferent whether it is long or short by nature. "The *local* quantity supersedes the natural quantity of the syllable." *Anacrusis*, "a supernumerary incipient syllable of a foot *in thesi*."

Arsis et Thesis, quas Græci dicunt, i. e. sublatio et positio, significant pedis motum,—est enim Arsis sublatio pedis sine sono Thesis positio pedis cum sono. Item arsis est elatio temporis, soni, vocis. Thesis depositio et quædam contractio syllabarum. *Mar. Vict.*

In unaquaque parte orationis arsis et thesis necessarie sunt non in ordine syllabarum sed in pronuntiatione velut in hac parte

natura; ut quando dico *natu*, elevatur vox et est arsis in *tu*; quando vero *ra*, deprimitur vox et est thesis.—PRISCIAN. Arsis is thus (') marked, and thesis thus (˘) in works on Greek Prosody.

Base, or *base*, has two meanings. 1. An acatalectic monometer, in a system of dimeters. 2. An increase of one or more syllables at the beginning of a verse. *e.g.* The Æolic Metre is a dactylic tetrameter with a base prefixed.

οἶνος|ω φιλε παῖ λεγεται και αλαθεα.

Here the base is a trochee; but may be a spondee, iambus, pyrrhic, tribrach, dactyl, or anapæst. See, in *p.* 30, *ερος δ' αυτι*, &c., and the three following lines, from which if you cut off the base, (which, in the first line, is an iambus, in the second a pyrrhic, in the third a trochee, and in the fourth a spondee,) there will remain a dactylic trim. The base is thus marked . . . in Hermann's scheme. The word is derived from *Βαινω*, veluti quidam gressus pedum.

Cæsura. Where the division into feet does not correspond with the division into words, but the last syllable of a word, forms the first of a foot: the figure is called *cæsura*; the syllable cut off, the *cæsural* syllable; the pause that follows, the *cæsural* pause: called *triemimeris*, when occurring after the third half foot; *penthemimeris*, after the fifth; *hepthemimeris*, after the seventh; and *enneamimeris*, after the ninth. There is also a *cæsura* not unusual with Homer, that may be called *trochaic*,—leaving a trochee, or a long and a short syllable of the dactyl in one word, and the remaining short in the next. It may occur in the second or the third foot.

Dipodia, two feet taken together,—*e.g.* an iambic dipodia consists of two iambic feet, called, also, a *syxgy*. When a verse

is scanned by dipodia, two feet are reckoned to one metre,—when by monopodia, only one. Thus, iamb. dimeter contains four feet; dactylic dim. only two. Of the nine principal species, three are scanned by dipodia, viz.—iambic, trochaic, and anapaestic: and six are not, viz.—dactylic, choriambic, antispastic, both ionics, and pæonic; but the dactylic is the only true exception, for the rest being compound feet, each foot in fact contains a dipodia.

Hemiholius is a term sometimes applied to a kind of verse consisting of one whole metre and a half, which is otherwise denominated, dimeter brachycatalectic.

Hepthemimer is a term applied to a verse consisting of three feet and a half, i.e. of seven half feet, and may be otherwise denominated, dimeter catalectic. And *Penthemimer* is applied to one of two feet and a half, or five half feet, and may be otherwise called, monometer hypercatalectic. They are carefully to be distinguished from the cæsural pauses called *hepthemimeris*, and *penthemimeris*.

Strophe, *Antistrophe*, *Epode*. The origin of these names is thus explained by TRICLINIUS:

“Ιστέον δε ὅτι τὴν μὲν στροφὴν κινούμενοι οἱ χορευταὶ πρὸς τὰ δεξιά ἤδον· τὴν δὲ ἀντιστροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερά· τὴν δὲ ἐπῶδον ἰσταμενοὶ ἤδον· ἐδηλοῦ δε ὡς φασιν ἡ μὲν στροφή τὴν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν Ἑωῶν πρὸς τὰ Δυτικά μέρη κινήσιν· ἡ δὲ ἀντιστροφή τὴν τῶν πλανητῶν, ὡς ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἑῶ γινομένην· ἡ δὲ ἐπῶδος τὴν τῆς γῆς στασιν, ἰσταμένων τῶν χορευτῶν ἀδομένην.”

Synapsis takes place where verses, although divided into different lines, are yet as intimately connected, as if they were written in one continuous line; so that the last syllable of each verse is not common, nor may an hiatus be formed by one verse ending with a vowel and the next verse beginning with another. Any number of verses thus united, will form a *system*. Generally speaking, the *synapsis* will be found to prevail in all dimeters.

The abbreviated mode of marking the schemes, is adopted from *HERMANN*, as being shorter, and more convenient for the purpose. To prevent any ambiguity from the novelty of the practice in this country, the following example is explained more at large.

This scheme $\sim \sim | \sim \sim$ shews all the varieties of the trochaic dipodia. The pure form is placed in the upper line: The last syllable being common, the long mark is placed under the short, and, under that long, as well as under the other two are placed the two short syllables into which each can be resolved. You may combine each of the preceding with each of the following, except where there is a special rule to the contrary. Thus the second foot of the above dipodia, when pure, is a trochee; but may be a spondee, a tribrach, or an anapaest; but the dactyl is excepted by a special rule, and the proceleusmaticus is too weak a foot to be admitted.

FEET.

Thirteen Simple, viz.

One διχρονος, of two times : *	
Pyrrhich,.....	— —
Three, τριχρονος, or of three times :	
Tribrach,	— — —
Iambus,	— —
Trochee,.....	— —
Five, τετραχρονος, or of four times :	
Proceleusmaticus,†	— — — —
Dactyl,	— — —
Anapæst,	— — —
Spondee,	— —
Amphibrach,.....	— — —
Three, πενταχρονος, or of 5 times :	
Bacchius,.....	— — —
Palimbacchius,.....	— — —
Amphimacer, or Creticus,.....	— — —
One, εξαχρονος, or of 6 times :	
Molossus,.....	— — — —

* A short syllable is equal to one time, a long to two.

† The Proceleusmaticus may be considered as a resolution of the τετραχρονος simple feet, thus, — — or, — — — equivalent to a Spondee, Dactyl, Anapæst, or Amphibrach.

*Twelve Compound.**

Four, *πενταχρονι*, being a Pyrrhic, combined with a Trochee, or an Iambus.

With Trochee first, making 1st Pæon,* — — — —

With Iambus first, making 2d Pæon, — — — —

With Trochee last, making 3d Pæon, — — — —

With Iambus last, making 4th Pæon, — — — —

Four, *ἑξαχρονι*, Ionic a minore,..... — — — —

Ionic a majore,..... — — — —

Choriambus,..... — — — —

Antispast,..... — — — —

Four, *ἑπταχρονι*, the Spondee combined with the Iambus and Trochee.

Iambus first, making 1st Epitrite,..... — — — —

Trochee first, making 2d Epit. — — — —

Iambus last, making 3d Epit. — — — —

Trochee last, making 4th Epit. — — — —

* Ditrochee diiambus and Dispondees, are omitted as useless.

† Knowing that a Pæon has three short syllables, and one long, it is easy to denominate the particular Pæon, by the place of the long syllable; e. g.—1st Pæon has the long syllable in the first place, and so on. Thus, too, the Epitrites having three long and one short, the particular Epitrite can be known by the position of the long syllable. This will facilitate the recollection of these feet.

TABLE OF QUANTITIES.

IN the following table are contained those words occurring in the Examples, in which the doubtful vowels are long. In all the other cases they are short.

Ἄγνος, ᾠδισταν, ᾠδον, αἰναος, αἴζομαι,
 Αἰᾶνα, αἰθανατος, αἰθλων, αἰθλιος, αιχμᾶ-
 ταν, ακροθῖνα, αλαᾶτας, ᾠλῖος, αλλᾠλοφο-
 νος, αμᾠχανος, ᾠμερα, ᾠμῖν, αρφᾠκης, ανι-
 ᾠρος, ᾠνικα, αρᾠτος, ᾠτα, ατῖμος, αυγαῖζω,
 Αφροδίτα, Ἀω.—Βοᾠσον, βραδῖνω.—Δᾠῖον,
 δακρυῖμασι, Δαμᾠτης, Δᾠρειοι, δησᾠσαι, δρᾠ-
 πειτην, ᾠδρᾠσαι, δυστᾠνος.—Εκπεποτᾠμενα,
 ελαῖων, ελαῖας, ελλαῖων, εξανῖη, εξεπονᾠσαν,
 εστᾠσε, ευνᾠτειρα, εχθῖων, εχῖων.—Ζᾠ.—
 Θαμῖζω, θαρσῦνω, θῖασον, θνᾠτος, θῦμος and
 its compounds.—Ιδρις, ῖκορην, ῖλιας, ῖμερος,
 ῖχνος, ῖω.—Καθᾠμερια, κακοτᾠταν, καλλι-
 γαλαῖνα, καποτεμειν, κατατρῦχομαι, κινδῦνος,
 κλιῖτης, κραῖτης, κρατῦνω, κῦμα, κῦματοᾠγεις.
 —Λᾠος, λαοσσοος, λῖαν, λῦμα, λῦσασθαι,
 λῦσιμελης, λῦτρον.—Μᾠχανᾠ, μᾠτης, μινῦρω,
 μνᾠμοσυνη, μῦθος, μῦριος.—Νᾠῖ, νᾠσος, νεᾠ-
 νις, νῖκα, νικᾠφορος, νομῖζω, νῦν, νῦν, νῦνι.—

Ονᾱσις, ονομαῶζω, οπαῶδος, ορνῖθος. — Παγχεῦ-
 σος, πανδακρῦτος, πανδιῶνος, πανομιῖλει, πᾱσα,
 πεδιῖλω, πεποταῖται, πεφῦκε, πῖσα, πλανᾱτας,
 πλᾱσιον, πολεμιῖζω, πολῖταις, ποιᾱεις, προ-
 μναῖται, προσομιῖλει. — Σεβῖζω, σελᾱνα, σῖγα,
 σῖτοποιεῖν, σμιῖλαξ, σταῖθι, στηριῖζω, σῦκων.
 — Τᾱκομενος, ταλᾱς, τελευταῖσαν, τετρα-
 ορια, τῖμα, τλᾱμαν. — Ὑβριῖζω, ὕμιν. —
 Φᾱμα, φαρος, long in Hom. and Hes. often short
 in Attic writers; φθῖνω, φιλοτιῖμια, φοιταῖσεις,
 φρεᾱτι, φωνᾱεν. — Χαλῖνον, χελῖδοι, χριῖσας,
 χρεῦσος, χρεῦσεος, often short in tragic writers;
 χουσαῖνιος. — Ψῦχη. — Ωρεᾱνα.

These, with the assistance of the rules at the end
 of any Greek Grammar, will, it is hoped, explain all
 the words that are doubtful.

INTRODUCTION

TO THE

GREEK METRES.

IAMBIC METRES.

IAMBIC METRES are measured by dipodiæ. In every place but the last, the long of the iambus may be resolved,—constituting a tribrach. The first syllable of each dipodia may be long, forming, with the long of the iambus, a spondee—and this foot is, therefore, admissible in the first place of each dipodia: and with the two short, it would form a dactyl, which may commence the first and second dipodiæ. This long of the spondee may itself be resolved into two short, which, with the long of the iambus, would form an anapæst—a foot that is admissible only in the first dipodia, except in proper names, in whose favour the laws must be relaxed, as there is no choice of synonymous terms. Iambics may be considered as trochaics, with an anacrusis, (*see Explanatory Index,*) or incipient supernumerary syllable, as Dr. BENTLEY is said to have done; or, trochaics may be taken as acephalous iambics. In either way, the

laws of each, respectively, will be found to hold.—
(See HOR. A. P. 251, &c.)

The admission of a long syllable in these places may have arisen, from the most usual cæsural pauses allowing a delay of an indeterminate length.

Mon. Acat.

ἰω τάλας.	μομφαν ἔχων.
ἐπεσ' ἐπέσεν.	ἐμεθεν δομων.

Mon. Hypercat.

ὅσον ταχιστα.	αἰδηλον Αἰδαν.
ἀχεσι συνφδος.	ἱμερος ἔχει με.
ἡ τῶν παροιβεν.	διαίrimon ονυχα.

Dim. Brach.

τεκνων ἐμων φυλαξ.	βαρυβρομοι βρονται.
εἰς ἀντλον ἐμπεσων.	χρεος ἐμολεττε ποτε.
ἀναπετασον πυλας.	ἐλεος ἐλεος ἐμολε.
δισσοισιν Ἀτρεΐδαις.	κλεινων Ἀγνηγορίδαν.

*Dim. Catal.**

τοσον δ' αἰε ψοφουντι.
 τα πραγματ' ἐγκυκασθαι.
 παισαι τε καὶ χορευσαι.
 οὐθ' αἰρεει με χρυσος
 οὐδε φθονω τυραννοῖς.

* The third foot is always pure, according to the law of all catalectics.

το σήμερον μελεις μοι,
 τοδ' αὐριον τις οιδεν;
 απολοιτο πρωτος αυτος
 'ο τον αργυρον φιλησας,
 δια τουτον ου τοκηες,
 πολεμοι, φονοι δι' αυτον.

*Dim. Acatal.**

ερω τε δητα κουκ ερω
 και μαινομαι κου μαινομαι.
 Δημητερ αγνων οργιων
 ανασσα συμπαραστατει.
 τωαυτα μεν τοι 'γω φρονειν
 τουτοισιν εισηγησαμην,
 λογισμον ενθεις τη τεχνη,
 και σκεψιν, ως τ' ηδη νοειν
 απαντα, και διειδεναι.
 'οθεν δομοισιν τοις εμοι-
 σιν ηλθ' αρα πολυστονος.

Trimeter or Senarian.

'Ηκω νεκρων κενθρωνά και σκυτου πυλας
 λιπων εν' Αιδης χωρις οικισται Θεων
 Πολυδαρος 'Εκαβης καις γεγως της Κισσείας

* Synapheia prevails, and anapaests are not admitted, except by some writers. — Instance of Synapheia :

το χρυσοβαλλον αργος οποι'
 εγενετο τερας υλοον ολοον
 Ατρεος ιπποβατα.

Πριαμου τε πατρος ὅς μ' ἐπει Φρυγῶν πόλιν
 κινδυνος εσχέδορι πεσειν Ἑλληνικῇ
 δεισας, υπεξεπεμψε Τρωϊκῆς χθονος.
 Ἡ σιτοποιεῖν καὶ πεδῶ κοιτας εχειν
 οὐκ αριθμον αλλως ἀλλ' υπερτατους Φρυγῶν
 φιλοτιμίας καὶ μὴ συγ' ἀδικος ἠθεος
 ρυσσοῖσι νωτοῖς βασιλικῶν ἐκ δαμάτων.

In what respect are the following irregular?

ἐπεὶ κατεληφθῇ σου λαβρα πῶλων τὰ σα.
 πυρ καὶ πατρῶον τὸν δὲ λεβητα γ' ὅς ζεσας.
 θηξέῃς μαχαιρας καὶ μέγαν φακελὸν ξυλῶν
 αὐτας ἀβρα τῆς μητρος αὐτῶν γενομένη.

TROCHAIC METRES.

TROCHAIC METRES are measured by dipodia. In every place the long may be resolved,—constituting a tribrach. The *last* syllable of each dipodia may be either long or short: forming, with the long of the trochee, a spondee, and with the two short into which it is resolved, an anapæst. These, accordingly, are admissible into all the even places, *i.e.* terminating each dipodia; but the dactyl is not used by tragedians, except in proper names. In the tetrameter catalectic, which is of the most frequent occurrence, and originally composed the whole of the dialogue, the cæsural pause is invariably after the second dipodia.

Mon. Acat.

ου κατοίδα. πηρατ' οίκων.

Mon. Hypercat.

μαιαδος τοκου.	κρίσεται τάλας.
βαρβαρῶ βδᾶ.	οἱ δὲ μὴ πάλιν.
ἡ θεῶν κλοπαῖς.	ἄλλος ἄλλοτε.
εἴθε γὰρ θεοί.	πέδιον ἀστραπτει.

Dim. Brachycat.

μαχανᾷ Ποσειδαν.
 αλυρον ἀμφι μούσαν
 λαβετε φερετε πεμπέῃ
 βαρβαροῖσι δρασμοῖς
 βαρβαροῖς νομοῖσιν.
 δακτυλοῖς ἐλίσσει.
 ἐν δομοῖς τυραννῶν.
 θάνατος ἐς τελευτάν
 ἣν ὁ ταῦτα πρᾶσσων.
 εἰσὶν ἅ προμαντῖς.
 οἱ παλαὶ θανόντες.
 Διελφίς εἰπέ πετρα
 ἀρτίως φάνεισθε
 φονιαῖσι χερσὶν
 ἀνδρὰ πάντ' ἰχνεύειν.

Dim. Catal.

ἐννεπούσι κατθανεῖ.
 δαιμονῶν ἐδὴ σέβαν.
 δυσποτμου χάριν χλιδας.

γας ἐπ' ομφαλον σεβων.
 ουδε ταν Ολυμπιαν.
 πασιν αρμοσει βροτοις.
 και κατα γυνωμην ιδρις.
 στεργκτον η προσηγορον.
 ταυτα μοι μελαγχιτων
 φρην αμυσσεται φοβα.
 και το Κισσινον πολισμ'
 αντιδουπον εσσεται.
 και πεδοστιβης λεως
 πιμπλαται δακρυμασι
 δυο φερειν εν' ενι λογω.
 τον Διος γαρ ουχ' ὀρω.

Dim. Acat.

ἱ ἱ ἱ δυστυχη τε πρᾶσσει.
 Κολχιδος τε γας ενοικοι.

System.—Ending with Dim. Cat.

παλε Θρηκιη τι δη με
 λοξον ομμασιν βλεπουσα
 ηλεως φευγεις δοκειεις δε
 μ' ουδεν ειδεναι σοφον.
 ισθι τοι καλως μεν αν τοι
 τον χαλινον εμβαλοιμι
 αμφι τερματα δρομου.
 νυν δε λειμωνα τε βοσκειαι
 κουφα τε σκιρτωσα παιζεις
 δεξιον γαρ ιπποπειρην
 ουκ εχεις επεμβατον.

System.—With a *basis* before the Dim. Cat.

ἀλλ' ἀναμνησθέντες ἄνδρες
 τῆς διαίτης τῆς παλαιας,
 ἣν παρῆχ' αὐτῇ ποθ' ὑμῖν
 τῶν τε παλασίων ἐπεινῶν,
 τῶν τε οἰκῶν, τῶν τε μυρτῶν,
 τῆς τρυγῶς τε τῆς γλυκείας
 τῆς ἰωνίας δὲ τῆς πρὸς
 τῷ Φρεατί, τῶν τ' ἐλαῶν
 ὧν ποθούμεν, ἀντι τούτων
 τὴν δὲ νῦν
 τὴν θεὸν προσεῖπατε.

Trim. Brachycat.

οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἐσὼ μολόντες.
 παντοθεν βορείος ὥς τις ἀκτα.
 τὰς κερασφόρου πεφυκέν Ιους.
 βοστρυχῶν τε κυανοχρῶτα χαιτὰς.
 ἱμέρῳ χρεῖσας' ἀφυκτον οἶστον.
 ἄδε οἱ φίλα δαμαρ ταλαίνα.

Trim. Cat. or Acerphalous Iambic.

σιγα σιγα, λεπτόν ἰχνος ἀρβυλῆς.
 τίθετε μὴ ψοφεῖτε μὴδ' ἐστὼ κτυπος.
 ἀμφὶ πορφύρεων πέπλων ὑπὸ σκοτοῦ.
 κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει ποσις.
 ἐρχεται τίμα γυναικείῳ γενεῇ.
 ποντίον κλυδὼν' ἀλωμένα βίου.
 καὶ τὸν αἰχμάταν κεραυνὸν σβεννυεῖς.

*Trim. Acat.**

εἰθ' αἰλλὰ ἰα ταχυρρῶστος πελῆϊας.
 καὶ κασιγνήταν πυκνότηκτων οὐαδον.
 Δωρίῳ φῶϊαν ἐναρρῶσται πεδιλῶ.
 μναμα των Οολυρπια καλλιστων αβλων.
 Εμβολῶ ταιστας Αργεῖα συν αἰχμα.
 ουλιον θρηνον διαωλεξασ' Αθανα.
 ευκλεα λαοσσων μναστηρ αγωνων.
 εμπαλιν γνωμας το μιν δῶσει τοδ' ουπα.
 ενθρονου μναστειραν αδισταν οπαραν.

Trim. Hypercat.

ηλθον εις δομους ιν' αυθ εκαστα σοι λεγω.
 τω μεν ο στρατηλατας πατηρ εκληζετο.
 δραπετην γαρ εξεκλεπτον εκ δομων ποδα.
 ως οπλοισι χρυσεισιν εκπρεπης γερον.

Tetram. Catal.

Ω βαθυζωνων ανασσα Περσιδων υπερτατη.
 μητερ η Ξερξου γεραια, χαιρε Δαρειου γυναι,
 θεου μεν ευαλεια Περσων, θεουδε και μηληρεφους
 ει τι μη δαιμων παλαιος νυν μεθεστη κεστρατου.
 ου σε βουλομεσθα μηλες, ουτ' αγαν φοβειν λογοις.
 ουτε θαρσυνειν· θεους δε προστροπαις ικνουμενη
 ει τι φλαυρον ειδες, αιτου τωνδ' αποτροπην τελειν,
 Ιαδ αγαθ εκτελη γενησθαι σοι Ιε και Ιεκνοις σαθεν.

* Trochaicos trimetros neque tragedia, neque comedia
 unquam agnovit. Hæc Bentleii verba sunt dictumque hoc
 est verissime.—Hæc. *Elem.* ii. vi. 5.

θασσον η μ'εχρην προβαινων ικομην δι' αστεος
 ξυλλογον πολεως ακουσας τονδ ιδων αυτος σαφως.
 επι σε συγγονον γε την σην ως κλεινουῖες αυλικα.
 γιγαδε; πως εχεις γιπρασσεις φιλιθ ηλικωνεμοι,
 και φιλων και συγγενειας, παντα γαρ γαδ' εισυμοι.

ANAPÆSTIC METRES.

ANAPÆSTIC METRES are measured by dipodia. The regular system most used by the tragic writers, is the dimeter. The tetram. cat. is frequently used by comic writers. The dactyl and spondee may be substituted for the anapæst, and sometimes two or three lines together will be composed entirely of spondees and dactyls. The anapæstic measure is most musical, when each foot is a distinct word; and the cæsure is almost always found at the end of the first dipodia, but sometimes on the first short syllable of the second dipodia. In the system of dimeters, the last of the system is always catalectic, called *Paræmiacus*, [from *παροιμια*, a proverb, because proverbs were sometimes expressed in that metre,] and this is often preceded by an anapæstic monometer, or *base*. The paræmiacus is most musical, when it reads like the ending of an hexameter. An anapæst very seldom follows a dactyl, particularly in the same dipodia: nor do the tragedians divide a word between two lines—though the *synapheia* prevails.

The Aristophanic tetrameter catalectic does not admit of a dactyl in the fourth, sixth, or seventh places.

System.

πολλακις ἤδη δια λεπτοτέρων
 μυθῶν ἐμολον, καὶ πρὸς ἀμιλλας
 ἦλθον μειζους, ἢ χρεὴ γενεᾶν
 θήλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν
 μουσα καὶ ἡμῖν ἢ προσομιλεῖ
 σοφίας ἐνεκὲν· πασαισι μὲν οὐ
 παυρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς
 ἔυροις ἀνίσως

οὐκ ἀπομουσὸν το γυναικῶν.
 καὶ φημι βροτῶν οἵτινες εἰσιν
 παμπαν ἀπειροὶ μὴδ' ἐφυτεύσαν
 παῖδας προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων.

οἱ μὲν γ' ἀτεκνοὶ, δι' ἀπειροσύνης
 εἰθ' ἡδὺ βροτοῖς εἰτ' ἀνιάρων
 παῖδες τελεθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μοχθῶν ἀπεχόνται.

οἷσιν δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἰκοῖς
 γλυκερὸν βλαστήμ' ἐσθρῶ μελετῇ
 κατατρυχομένους τὸν ἀπάντα χρόνον·
 πρῶτον μὲν ὅπως θρεψουσι καλῶς,
 βίον θοπᾶν λειψουσι τέκνοις
 εἰ δὲκ τούτων εἰτ' ἐπὶ φλαυροῖς
 εἰτ' ἐπὶ χρηστοῖς
 μοχθοῦσι τοῦδ' ἐστὶν ἀδηλον.

Tetram. Catal.

ω της μεγαλης σοφιας επιθυμησας ανθρωπι
 παρ' ἡμων
 ὥς ευδαιμων εν Αθηναιοις και τοις Ελλησι
 γενησει.
 ει μνημων ει και φροντιστης και το ταλαιπωρον
 ενεστιν
 εν τη ψυχη και μη καμνεις μηθ' εστας μητε
 βαδιζων
 μητεριγωνα χθειλιαν, μητε γ' αριστην επιθυμεις,
 οινου απεχει και γυμνασιων και των αλλων
 ανοητων,
 και βελτιστον τουτο νομιζεις, οπερ εικος δεξιον
 ανδρα
 νικαν πραττων και βουλευων και τη γλωττη
 πολεμιζων.

DACTYLIC METRES.*

DACTYLIC METRES are measured by monopodia.
 It would swell the work too much, to enter largely
 into the consideration of the Homeric hexameter.
 In all the choral dactylic measures, a dactyl in the
 strophe may be answered by a spondee in the anti-

* The practice of Hephæstion, Hermann, &c. has been followed, in denominating dactyls, ending in two syllables, catalectic: but they may be considered as acatalectic ending with a spondee, by those who prefer it.

strophe. The Æolic metre is pure dactylic, with a base of two syllables. The most usual kind is the pentam. acat. or dactyl tetram., with a disyllabic base,* marked thus . . . by HERMANN. The Logædic is that in which one or more dactyls are followed by trochees; both kinds of feet being preserved pure.

Dim. Cat. in Disyllabum. or Adonic.

τοῖς δ' ὁμοφωνον.	δειματι παλλων.
ποτνια θυμον	ευκλεα θασσει.
χρυσεον ηλθες.	αμβροτα φαμα.
κουκ εθελοισαν.	ελθετε καινυν.

Dim. Acat.

εξανυσεις χρεος. ορνυμενας πολει.

Dactylic Penthemimer.†

αλμηνεντα πορον.
μηδε πολιν Πιτανας.
εν δε Βατουσιαδης.
θηρος ορεσσιβατα.
αλφεσιβοιον ὕδωρ.
οικτρον γαρ πολιν ωδ'.
αεναοι νεφελαι
αρθωμεν φανεραι.

* See *Explanatory Index*.

† This may be called, dimeter hypercatalectic, or, trimeter catalectic in syllabam.—(See *Penthemimer*, explained in the *Explanatory Index*.)

Trim. Catal. in Disyllabum.

ἄι μουσαι τον ερωτα
 δησασαι στεφανοισι
 τω καλλει παρεδωκαν,
 και νυν ἡ Κυθερεια
 ζητει λυτρα φερουσα
 λυσασθαι τον ερωτα.
 πολλα γαρ ὥστ' ακαμαντος
 η Νοτου η Βορεια τις
 ευρει κυματα ποντω.
 ουδε τον εννυχον Αϊδαν.
 ηλθε παλιντονα Θηβας.
 και Διος οἱ τοτ' αολλεις.

*Dactyl. Heptēmimer.**

πολλα βροτων διαμειβομενα.
 παμφυλων τε διορνυμενα.
 ω παι και δυστανοτατος.
 Ηλεκτρα ματρος τιν' αει.
 αλλ' ουτοι τονγ' εξ Αϊδα.
 παγκοινου λιμνης πατερ' αν.
 σιγα φυλασσομενα στοματι
 πηματα πημασιν εξευρη.

Tetram. Cat. in Disyll.

φαινομενον κακον οικαδ' αγεσθαι.
 ω πατερ, ω πατερ, αρ' ετυμος γε.
 δωμασιν ημετεροις φατις ηκει.

* Or, *Trim. Hypercat.*; or, *Tetram. Cat. in Syllm.*

ἄδυμελες χαριεσσα χελιδοί.
μνᾶται δηυτε φαλακρος Ἀλεξίς.

Tetram. Acat.

Μωσ' ἀγε καλλιοπα θυγατερ Διός
αρχ' ἐρατῶν ἐπειῶν, ἐπὶ δ' ἴμερον
ὑμνῶ, καὶ χαριεντὰ τίθει χορόν.
Ῥπὶ ὀδυνας ἀδάης, ὕπνῃ δ' ἀλγέων.
Θηβας ἐκτεταμαίφοβεραν φρένα.
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενας· τί μοι ἡ νεὼν
ἡ περιτελλομέναις ὥραις παλιν.
εἶπε μοι ὦ χρυσεῆς τέκνον Ἐλπίδος
τρίσσοι ἀλεξίμοροι προφανήτε μοι,
εἰποτε καὶ προτέρως αἶτας ὑπὲρ
ἡνυσάτ' ἐκτοπίαν φλόγα πημάτων.

Tetram. Hyperc. or Pent. Cat. in Syllm.

τῶν μεγάλων Δαναῶν υποκλήζομεναν.
ἡ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἔζομενον.

Pentam. Catal. in Disyllm.

αἰλινόν, αἰλινόν, εἶπε, τό δ' εὐ νικάτω.
χαιρε, ἀναξ, ἔταρε Ζαθεῆς μακάρε ἦβας.
γιγνομέναισι λαχὴ τὰδ' ἐφ' ἄμιν ἐκράνθη.
ἀθανάτων ἀπεχεῖν χεῖρας, οὐδὲ τις ἐστὶ.
σπευδομέναι δ' ἀφείλιν Δία τὰς δὲ μερίμνας
τῶνδ' ἀτελείαν ἐμοῖσι λαχαῖς ἐπικραίνειν.
δοῖται τ' ἀνδρῶν καὶ μαλ' ὑπ' αἰθερὶ σέμναι
τακομέναι κατὰ γὰν μινυθούσιν ἀτιμοί.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τοδ' ὑπ' ἀφρονὶ λυμᾶ.

τοιον ἐπὶ κνεφας ἀνδρὶ μυσος πεποταται.
καλλιγαλανα τρεφεις Πριαμοιο δε γαιαν.
κωλον ἄγει τὰχυπουν σκιρτημασι Βακχα.

*Hexam. Acatal.**

αλλ' ὦ παντοιας φιλοτητος ἀμειβομεναι χαριν.
ιω παντλαμων Νιοβα, σὲ δ' ἐγωγε νεμω θεον.
προς σε γενειαδος, ὠφιλος ὠδοκιμωτατος Ἑλλαδι
αντομαι ἀμφιπιτνουσα το σον γονυ και χερα
δειλαια.

*Chorus, chiefly in Dactylic Metres, from
Eurip. Phœn. v. 796, &c.—Ed. Porson.*

STROPHE.

Ω πολυμοχθος Ἀρης, τι ποθ' αἵματι
και θανατῷ κατεχει, Βρομίου παραμουςος
εορταις;
ουκ ἐτι καλλιχοροις στεφανοισι νεανιδος ὤρας,
βοστρυχον ἀμπετασας, λωτου κατα πνευμαῖα
μελπει
μουσαν, ἐν α' χαριτες χοροποιοι.
αλλα συν' ὀπλοφοροις, στρατον Ἀργεϊων ἐπι-
πνευσας
αἵματι Θηβας, κωμον ἀνλοτατον προχορευεις,

* Of the Dactylic Hexam. Catal. in Disyll. or the heroic verse, no examples need be given. The chorus from Euripides will show it, in conjunction with other dactylic metres, and a choriambic.

ου ποδα θυρσομαῖνῃ νεβριδων μετα δινευεις,
 ἀλλ'
 ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβαμοσι μωνυχὰ
 πῶλον·

Ἰσμήνου τ' ἐπὶ χευμασι βαίνων,
 ἰππειαῖσι θοαζεις,

Ἀργείους ἐπιπνευσας
 γέννα Σπαρτῶν,
 ἀσπίδοφερμονα θιάσον εὐοπλον,
 ἀντιπαλον κατὰ λαῖνα τειχεᾶ·
 ἦ δεινὰ τίς Ἔρις θεός, ἃ ταδε
 μῆσατο πῆματα γὰρ βασιλευσι
 Λαβδακιδαῖσιν πολυμοχθοῖς.

ANTISTROPHE.

ὦ Ζᾷθων πέταλων πολυθηροτα-
 τονναπος Ἀρτεμίδος χιοντυροφον ὄμμα Κιθαιρῶν
 μηποτε τον θανάτῳ προστεθέντα λοχευμ'.

Ἰοκαστας,
 ὠφελές Οἰδιποδαν θρεψαί βρεφός ἐκβολὸν οἰκῶν,
 χρυσοδεταῖς περοναῖς ἐπισταμόν.

μῆδε το παρθενίον πτερόν ουρείον τέρας ἐλθεῖν,
 πένθεα γαῖας, Σφιγγὸς ἀμουσοταταῖσι συνῆδαις·
 ἃ ποτε Καδμογενῇ, τετραβαμοσὶν ἐν χηλαῖσι
 τειχεσὶ χριμπτομένα φέρειν αἰθερός εἰς ἀβάτον
 φῶς

γένναν ταν ὁ καταχθονός Ἄϊδας
 Καδμείοις ἐπὶ πέμπει·
 δυσδαίμων δ' ἐρὶς ἀλλὰ
 θάλλει παίδων

Οιδιποδα κατα δαματα και πτολιν.
ου γαρ ὁ μη καλον, ουποτ' εφυ καλον,
ουδ' οἱ μη νομιμον τοι παιδες
ματρι λοχευμα, μεασμα τε πατρος.*
ἦ δὲ συναιμιον λεχος ηλθεν.

Elegiac Pentameter.

Αλλος ὁ Χιος εγω δε Θεοκριτος ὅς ταδε γραψα,
'Εἰς ἀπο των πολλων Συρηκοσιων.
Τιος Πραξαγοραο περικλειτης τε Φιλινης
μουσανδ' οθνειην ουποτ' εφελκυσαμην.
Τριν τουτο θεαι κεχαρισμενον εννεα πασαις
Τωγαλμα Ξενοκλης θηκε το μαρμαρινον
μουσικος· ουχ ἑτερος τις ερει, σοφιη δ' ἐπι τηδε
αινον εχων· μουσεων ουκ επιλανθανεται.

ÆOLIC.

Tetram. Cat. in Disyll.†

θυρωρῳ ποδες ἑπτορογυιοι,
τα δε σαμβαλα πεντεβοεια·
πισυγγοι δε δεκ' ἐξεπονασαν.

* Hermann proposes to read this and the preceding line, thus:—

ουδ' οἱ μη νομιμον ποτε παιδες ὁ
ματρι λοχευμα μiasματα πατρος.

† There are two ways of denominating these metres,—
e.g. this may be either tetram. cat. in disyll. or, trimeter
catal. in disyll.; according as you consider the basis, or first
foot, a metre or not.

Tetrameter.

ερος δ' αὐτε μ' ὁ λυσιμελής δονει
 γλυκυπικρον αμαχανον ορπετον·
 Ατθι σοιδ' εμεθεν μεν απηχθετο
 φροντισδην, επιδ' Ανδρομεδαν ποτη.

• *Pentam. Cat. in Disyll.*

τεω σ' ω φιλε γαμβρε, καλως εἴκασδα
 ορπακι βραδινω σε μαλιστ' εἴκασδα.

Pent. Acat.

ανθρωφ' οὗτος ὁ μαινόμενος το μεγα κρατος
 αντρεψεις επι ταν πολιν· ἃ δ' εχεται ροπας.
 Ζα ταν σαν ιδεαν το δε λοιπον απωλετο.
 αι γαρ ὡδε ποιης, αγαθος μεν ακουσαι
 εξ αστων, οδε τοι ερος ου χαλεπως εχοι
 ὅς ανδρων φρενας ευμαρεως υποδαμνεται.

Hexam. Cat. in Disyll.

κελομαι τινα τον χαριεντα Μενωνα καλεσσαι.
 ει χρη συμποσιας επ' ονασιν εμοι γεγενησθαι.

LOGACEDIC.

With one Dactyl: same as Chor. Dim. Cat.

εξαπατωντι μυθοι.
 ουκ ετος ω γυναικες.
 πασι καλοισιν ημας
 φλυσιν εκαστοτ' ανδρες.
 δεινα γαρ εργα δρασαι.

With two Dactyls; or the Alcaic Logaedic.

μητὲ πατρῶν ικοιτ' εἰς οἶκον.
 ναῖ φορημέθα συν μελαινῇ.
 καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό.
 μαλθακὸν ἀμφιτίθει γναφάλλον
 οἶνον ἐνείκαμενοις μεθύσθην
 ἀλλ' ἐλεγες περὶ τῷ δίκαιῳ.

With three Dactyls.

ἀντιτύπος δ' ἐπεὶ γὰρ πέσσε τανταλωθεὶς
 ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλωνυμος ἦλθε Νικα.
 πυρφόρος ὅς τότε μαινομένα ξύν ὄρμα
 τὰ πολυαρμάτων ἀντιχαρεῖσα Θηβα.

Logaedic. Catal.

μοῖρα καθάμερια φθίνει φθίνει.
 νυν ταπρίν εὐθεμενοί, ταδ' ὡς παλιν.

CHORIAMBIC METRES.

CHORIAMBIC METRES are measured by monopodia. The first long syllable of the choriambus is sometimes resolved into two short ones, sometimes both are resolved, but the two short are never contracted into one long. A choriambic foot ought properly to end with the ending of a word. An iambic dipodia, pure, frequently occurs in a choriambic line; but seldom more than one. Sometimes a choriambic line com-

mences with an iambic dipodia, which then admits of the following varieties: $\underline{\quad} \underline{\quad} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$

Mon. Hypercat. being the same with the dactylic dim. adonic, the same examples will answer for both.

Dim. Brach.

ἄς τρεμομεν λεγειν.
ἄλιος αυγαζει.

Dim. Catal.

ηλθον αεθλ' αγωνων.
ραβδονομει ξυγρυσσας.
τηλεποροι δ' εν αντροις.
ειδεν αρατον ελκος.

Dim. Cat.; same as Logæædic with one dactyl.

μαρμαροεσσαν αιγλαν.
ἄδυπνων κλυουσας.
ηοσιν αρματευσας.
καινα λεχη σεβιζει.
Ω Σεμελας τροφοι Θε-
βαι στεφανουσθε κισσῳ
βρυετε βρυετε χλοηρα
σμιλακι καλλικαρπω
και καταβακχιουσθε δρυος*
η ελατας κλαδοισι.

* This line is dim. acat. having the last foot of the iambic syzygy. resolved into a tribrach.

Dim. Acat.

[With catal. dimeters and monometers intermixed.]

μαντις εκλαγξεν προφερων
 Αρτεμιν ωστε χθονα βακ-
 τροις επικρουσαντας Ατρει-
 δας δακρυ μη κατεσχειν.
 τον Σερμελας
 τον παρα καλλιστεφανοις
 ευφροσυναις δαιμονα πρω-
 ταν μακαρων· ος ταδ' εχει.

STROPHE.

Philoc. 687, &c.—As arranged by Gaisford.

πως ποτε, πως ποτ' αμφιπληκ-
 των ροθιων μονος κλυων,
 πως αρα πανδακρυτον ου-
 τω βιοταν κατεσχειν.

ANTISTROPHE.

παις ατερ ως Φιλας τιθη-
 νας, οθεν ευμαρει υπαρ-
 χει πορω' ανικ' εξανι-
 δακε η θυμος ατα.

παιδα τον αυτας πασιν αυ-
 τα θεμενα τους δετεχ' οιδ'
 ω δετελευτασαν υφ' αλ-
 λαλοφονοις
 χερσιν ομοσποροισι.
 ω χθονια βροτοισι φα-

μα κατα μοι βοασον οικ-
τραν οπα τοις ενερθ Ατρεϊ-
δαις αχορευτα φερουσ' οικειδη.*

Dim. Hypercat.

ταν ο μεγας μυθος αεξει.
ποντοπορω ναϊ μεθιναι.
νυν γαρ εμοι μελει χορευσαι.
πανθ ο μεγας χρονος μαραινει.
παντοσυνοι πνευσωσ' αναγκαι.

Trim. Catal.†

μηνες αγηρως δε χρονω δυναστας.
συ δεκ μεν οικων πατριων επλυσας.
μουσογενης μουσοπατωρ Ομηρος.
δακρυοεσσαν τ'εφιλησεν αιχμαν.

Ποικιλοθρον' αθανατ' Αφροδιτα
και Διος δολοπλοκε λισσομαι σε,

* This line is a logaedic.

† Under this head are given examples of the Epichor-
iambic of Sappho. Hephæstion thus defines it:

“Επιχοριαμβικον το Σαπφικον καλου-
μενον ενδεκασυλλαβον την μεν πρωτην συ-
ζυγίαν εχει τροχαικην εξασημον η ιπτα-
σημον· τηνδε δευτεραν χοριαμβικην· την
δε κατακλειδα εξ ιαμβου και της αδια-
φορου.”

μη μ' αἰτᾷσι μὴδ' ἀνῆλσι δάμνα
ποτνία θυμόν.

Ἐλθε μοι καὶ νῦν, χάλεπαν δὲ λῦσαν
ἐκ μερίμναν ὅσα δὲ μοι τέλεισαι
θυμὸς ἱμερρεῖ τέλεισον· τὸ δ' αὐτὰ
σὺμμαχος ἔσσο.

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἐμμεν ὦνῃς, ὅστις ἐναντίος τοι
ἰσθάνει, καὶ πλασίον ἄδῃ φωνῇ-
σας ὑπάκουει.

Trim. Acat.

μυρὶ ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατελλόνθ' ὅς' ἐφ' ἡ-
μῆκετι μῆδενος κρατυνῶν ὅσα πεμπ-
παλαὶ παλαιᾶς ἀποσυμφορᾶς δομῶν.
τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μεγάλη.
τίς ἀρ' ὑμεναῖος διὰ λῶτου λίβυος.
ἀνα δ' ἐλαταῖσι, σπφάνῳδ' τε χλοᾷ.
εἰ δὲ κυρεῖ τίς πέλας οἰωνοπολῶν.

Tetram. Catalectic.

ἂ νεοτὰς μοι φίλον ἀχθος, τὸ δὲ γῆρας αἰ.
εἰ σὺ μὲγ' αὐχεῖς ἑτέροι σου πλεονοῦ μέλονται.
δευτεῖνα βραὶ χαρίτες καλλιχομοὶ τε μοῖσαι.
ἀναπέτομαι δὲ πρὸς Ὀλύμπον πτερυγέσσι
σουφαῖς.
ἐκ ποταμοῦ πανερχομαι πάντα φέρουσα
λαμπρὰ.

ANTISPASTIC METRES.

ANTISPASTIC METRES are measured by monopodia, because the foot is a compound one. The antispastic monometer pure has an iambus, followed by a trochee: each of which feet admits the varieties mentioned in their respective species. Thus the scheme of the antispastic will be, $\underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}}$: admitting of these twelve varieties, in addition to the pure form:

1. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	4. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	7. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	10. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$
2. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	5. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	8. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	11. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$
3. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	6. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	9. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$	12. $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$

The first three varieties preserving the trochee pure, and varying the iambus: the second three varying the trochee, and preserving the iambus pure: the remaining six, with both feet impure. Several of them might be reduced to other denominations, as is evident on inspection. The antisp. monom. acat. occurs very rarely; but the monom. hypercat. called dochmiac, is very common. The scheme is $\underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—}$ which, drawn out as the antispastic monom. is above, will give 32 varieties. Two dochmiacs may be joined, forming the double dochmiac, or dochmiac dimeter. The scheme is $\underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—} | \text{—} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—}$. Hence may be seen the vast variety of which this species of metre admits. The synapheia prevails. The trochee is more rarely resolved than the iambus. The dochmiac hypercat. or antispastic dim. brachycat. is common at

the end of strophes, in this form, καὶ δὲ μόγ' ἐν ῇ ῥυῖσθ' ἐ, and is the same as a logæedic with one dactyl. In this verse, the antepenult is always short.

The antispastic dimeter, dimeter hyperc. and trimeter brachycat. have the first foot antispastic, and the rest iambic. There is much difference of opinion among writers on this subject, as to what are antispastics, and what not. The Glyconics may be either antispastics, or choriambics with a basis, (*see Explanatory Index,*) which may be a trochee, or spondee, or iambus, or tribrach, or dactyl,—seldom an anapæst. The scheme would be this . . . | — — — | — — which would make it a choriamb. dim. brachycatalectic, with a base. The varieties of the base may be thus marked .

According to this doctrine, the glyconic polyschematistic would have, after the base, a trochee, with all the varieties which it admits of in the second place, viz. and the scheme of the glyc. pol. would be . . . — — — Taken as antispastic, the glyconic polyschematistic would have in the first place, an antispast with its varieties, and in the second, a choriambus.

The Pherecratean may be considered as a catalectic glyconic . . . | — — — | — or as an antispast, followed by a bacchius, i.e. antispastic dim. cat. The basis will have the same form as that of the glyconics. It is to be observed, that neither the Greek Lyric poets, nor Horace, admitted of a trisyllabic foot in the basis, but the tragedians did.

Mon. Hyper. or Dochmiac.

αναξ λισσομαι.	νυν δ' αθλιος μεν ειμ'.
προμναται τι μοι.	ανοσιων δε παις.
αφυκτοι κυνες.	ομογενης δ' αφ' αν.
ο Μαιας δε παις.	αυτος εφυν ταλας.
υπερ κλιτυν η.	παγχρυσων διφρων.
τις αν μοι τις αν.	Δαματτης θεα.
Ελλανων αναξ.	δικαιων υπερ.
αμφακης γενυς.	ταχα τις αργειων.

Dochmiac Dim.

δικα και θεοισιν ου ξυμπιτνει.
τον εναγη φιλον μη ποτ' εν αιτια
συν αφανει λογω ατιμον βαλειν.
τι δρας ω ξεν' ; ουκ αφησεις ; ταχ' εις
 βασανον ει χερων.
ειργου · σου μεν ου ταδε γεμωμενου.
προβαθ ωδε βατε, βατ' εντοποι.
πολις εναιρεται πολις εμα σθenei.
ταδε παρ' ημαρ αυθις αυζων ανα.
φιλοι ναυβαται μονοι εμων φιλων
μονοι τ εμμενοντες ορθω νομα.

The following Chorus, from the *Hippolytus*, consists principally of Dochmiacs, and Dochmiac Dim.

αιες ω εκλυες ω
ανηκουστα τας τυραννου παθη
 μελεια θρουμενας.
ολοιμαν εγωγε πριν σαν, φιλα,
 καθανυσαι φρενων.

ἰω μοι, φευ, φευ ·
 ὦ ταλαινα τῶνδ' ἀλγεῶν ·
 ὦ πονοὶ τρεφόντες βροτούς-
 ολάλας, ἐξεφῆνας εἰς φάος κάπα.
 τίς σε πᾶν ἀμερῖος ὁδὲ χρόνος μενεῖ;
 τελευτάσεται τι καίνον δομοῖς.
 ἀσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἱ φθίνει τυχα
 Κυπρίδος, ὦ ταλαινα καὶ Κρησία.

Dochm. with an Antispast.

φονευούσα λαιμῶν διαμπαζ.
 Ἐχίονος γόνον γηγενή.
 ὁ λευπασπὶς ὀρνυταὶ λαός.

Pherecratean.

τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 πανδημεῖ, πανομιλεῖ,
 στείχουσιν, τί γενῶμαι;
 τοῖδ' ἐπ' ἀμφιβολοῖσιν
 ἰακτοῦσι πολῖταις
 χερμαδ' ὀκρίθεισαν.
 Καδμείων ἐμολὸν γὰν.
 τιν' ἀρὰ μεμψὶν ἐποισεῖς;
 μεμψέται ποτε τοῦτον.
 τὸν βακχείον ἀνακτα
 καὶ δεδοχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Glyconic.

Δίος σκηπτρὸν ἀνασσεύεται.
 πόντου θῖνος ἐφημενός.

ταν εμᾶν μελδου τροφᾶν.
 κείσει δὴ τέκνον ὦ φίλος
 μαστοῖς ματρός ἀμφι σᾶς.
 ἐνθα λιγεία μινυρεται.
 ἀρχαῖον στεφανῶμ' ὅτε
 ὁ γὰρ ἐσάειν ὄρων κυκλος.
 ὅστις τοῦ πλεονος μερους.
 χρεῖζει τοῦ μετρίου παρῆς.

Glyconic Polyschematistic.

ἐπυργῶσε καὶ γὰρ μετὰ.
 ὁ μέγας ὀλβος ἄτ' ἀρετὰ
 μέγα φρονουσ' ἀν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμωνντιοῖς ὀχετοῖς.
 πόλιον αἰθερ' ἀμπταμένος
 Θεῶν νεμέσις εἰς Ἑλέναν
 χρυσεοπηνητῶν Φαρυῶν.
 μαστον ὑπερτελλόντ' εἰσιδῶν.
 Ἀλεξάνδρος εἰλατῖναν.
 φῶτα βάντα πανσαγία.
 φυγάδα προδρομον ὀξύτερᾳ.
 ὦ λιπαροζῶνου θυγατερ.
 ὀλεθρίον βίωσαν προσαγείς.
 καὶ βοτῆρας ἱππονομούς.

*Antispastic Dim. Hypercat.**

ἰέντες ταδὲ ἔνν τιν' ἤκειν.

* Called, also, Sapphic Enneasyllabic. It is an iambic penthemimer, added to an antispastic monometer.

κλυεις ω πολυμοχθ αλατα;
 ευιππου ξενε ταςδε χωρας.
 θαλλου δ' ουρανιας υπ' αχνας.
 θαμιζουσα μαλιστ' αηδων.
 χρυσαυγης προκος ουδ' αυκνοι.
 τον οινωπ' ανεχουσα κισσον.
 Ιλισσου νομαδες ρεεθρων
 θειας αμφιπολων τιθηναις.
 α χρυσανιος Αφροδιτα.
 ενθα πρωτογενης τε φοινιξ.

Antispastic Trim. Brach.

τιν εκ τωνδ' εικασαι λογος παρα.
 παγκλαυτων αλγεων επιρροθον.
 δικα δικαν εξεκαλισε και φονος.
 μενει τοι Ζηνος ικταιου κοτος.
 μενοσκηπτροισι δεν θρονοις χρεος
 κρατυνεις βαμον, ιστιαν χθονος.

Antispastic Trim. Cat. or Hendecasyllabic.

στεγειν η τι λεγειν προς ανδρ' υποπταν.
 φρουρειν ομμ' επι σω μαλιστα παιρη.
 τουδ' εχθιονι συντυχοντα θνατων.
 ενθηρου ποδος ηπιοισι φυλλοις.
 ανδρος τοι το μεν ευ δικαιον ειπειν.
 προς θεω ει τι σεβη ξενον πελασσον.
 κειναν ηνυσεν ες φιλους αρωγαν.
 εχειν μυριον αχθος ω ξυνοικει.

Antisp. Trim. Acat.

αλλ' ἂ μοιριδία τις δυνασις δεινα.
στηριζέει ποτε τὰδ' ἀγωνίᾳ σχολᾶ.
κολῶν σ' εἰδεξαν θάγναι χαριτες Κρονῶ.
ἦλθες ἐκ περάτων γας, ἐλεφαντινᾶν
λάβαν τῷ ξίφεος χρυσοδέτον ἔχων
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτας.

Antisp. Tetram. Cat.

κατθανασκεῖ Κυθερὴ ἄβρος· Ἀδωνίς τι κε θείμην
καττυπτεσθε κορὰι καὶ κατερείκεσθε χιτῶνας.

Antisp. Tetram. Acat.

κατθανοῖσα δὲ κείσ' οὐ δὲ ποκα μναμοσυνασθέν
ἔσσειτ' οὐ δὲ ποκ' εἰς ὕστερον· οὐ γὰρ πεδεχεῖς
ροδῶν
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφανὴς κῆν Αἰῖδα δομοῖς
φοιτάσεις πεδ' ἀμαυρῶν νεκρῶν ἐκπεποταμένα
ἰεγγε πνευμοναςοῖνωτο γὰρ ἀστρὸν περικτελλεται
ἂδ' ὥρα χαλεπα, πάντα δὲ διψᾷ ὑπὸ καυματος.
μηδὲν ἀλλοφυτευσης προτερον ἀένδρεον ἀμπελου.

IONIC METRES.

IONIC METRES are measured by monopodiæ, because the foot is compound. In the Greater Ionic, each foot is independent of the next, and consequently the last syllable is adiaaphorous, or common. Each foot should

end with the ending of a word. As the two long syllables may be resolved, and the two short contracted, this metre admits of twelve varieties, which may be drawn out from this scheme, $\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}$ as is done above, in the antispastics. The Greater Ionic admits a trochaic dipodia, as the choriambic an iambic dipodia. Some authors, as HERMANN, would reduce the Ionics to other metres.

The varieties of the Lesser Ionic, may be seen from this scheme, $\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}$ Ten of these feet generally follow each other; and consequently there is no real division of the verse, till the end of the tenth foot, when a new system of ten feet commences; but they are usually divided into dimeters. A Lesser Ionic having its last syllable common, and followed by a trochaic dipodia, is called *ανακλαμενος* $\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}$ | $\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}\overline{\text{—}}$ which may, therefore, be a third pæon, followed by a second Epitrite.

ION. A MAJ.—*Dim. Brachycat.*

εἰρεῖ δὲ τὰ θεία.	μονοπωλον εἰς Ἀω.
ἡ λαμπασιν ἀκταῖς.	γὰρ χρημ' ὀνομαζέειν.
ἀδμητας ἀδελφας.	ἀλλ' ἦεν ἑκάστος.
οὗτοι καταπεμπτα.	αἰτιμος ἐλαυνει.
δισσοισιν ἀτρεΐδαις.	οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν.

Dim. Catal.

φωναεν Ολυμπία.	καὶ ταν ἀβατον θεου.
εἰην ὅθι δαΐων.	θεον προμον' ἄλιον.
τομεν Ἀρχιλοχου μελος.	παντως ἰκετευομεν.

πυργων κατα δαιβαλου πλευσασα περιρρυτων
 ξυστον επι πασσαλω εχων αυπνιους αγρας.

Dim. Acatal.

STROPHE.

τι τοι ποτε τας απλαστου
 κοιτας ερος ω ματαια
 σπευσει θανατου τελευταν
 μηδεν τοδε λισσου.

ANTISTROPHE.

ειπws βαρυθυμον οργαν
 και λημα φρενων μεθειη
 μη τοιγ' τον εμον προθυμον
 φιλοισιν απεστω.

ουκ ολομεναν υβριζεις.
 πατρος τριπολιστον οικον.
 ω ναυλοχα και πετραια.
 ω καλλιβοας ταχ' υμιν.
 δικας αφοβητος ουδε.
 πακα νιν ελοιτο μοιρα.
 ουδ' εις τον Αβαισι ναον.
 ει μη ταδε χειροδεικτα.
 εν εμοι καταδηλος εσται.

Trim. Brachycat.

ικου τα κρατιστα γας επαυλα.
 ο καλλιβοτρυς κατ' ημαρ αιει.
 βοας ακατους επ' οιδμα λιμνας.
 οικτρων βιοταν εχουσιν οικois.

πληρης μεν εφαινετ' ἄ' σελανα.
 αἰδ' ὡς περι βωμον εσταθησαν.
 επιδεμνιον ως πεσοιμ' ες ευναν.
 αγομαι δε, θανοντ' ιδουσ' ακοιταν.
 θανατω θανατω παρος δαμειν.
 αχαριστος ολοιθ' ὅτῳ παρῃστι.

Trim. Acat.

θνατων βροτῳ παμπολυ γ' εκτος ατας.
 κρησσαι νυ ποθ' ὡδ' εμμελειως ποδεσσιν
 ωρχεινθ' απαλοις αμφ' εροεντα βωμον.
 τριβωλετερ' ου γαρ Αρκαδεσσι λωβα.
 ταν ουθ' ὑπνος αιρει ποθ' ὁ παντογηρας.

Tetram. Brachycat.

ει και βασιλευς πεφυκας ὡς θνητος ακουσον.
 αν ευιματης, ταυτα προ σου προβατιον ειχεν.
 αν χρυσοφορης τουτο τυχης εστιν επαρμα.
 αν πλουσιος ης τουτο χρυνου αδηλος ισχυς.
 αν αλαζονης, τουτ' ανοιας εστι φρυαγμα.
 αν δε σωφρονης, τουτο θεων δωρον υπαρχει.
 ἡ σωφροσυνη παρῃστιν αν μετρης σεαυτον.
 ὁ πεινης ελεειται ο δε πλουσιος φθονεεται.
 ὁ μεσος δε βιος κεκραμενος δικαιος εστιν.
 αυταρκεια γαρ προς πασιν ηδονη δικαια.
 παντων δε λιμην των μεροπων ὁ θανατος εστιν.

Erionic a Maj.

ὦ νᾶξ Απολλον, και μεγαλω Διος.
 μελαγχχος αιδως αξιος εις πολιν.

καββαλε τον χειμων' επι μεν τιθεις.
ου χρη κακοισιν θυμον επιτρεπειν.
χειμωνι μοχθειντες μεγαλη καλαν.*

ION. A MIN.—*Dim. Catal.*

ὅσια ποτνα θεων. ὕβριν ες τον Βρομιον.
ὅσια δ' ἄ κατα γαν. γενοσ ουθ' ἄμεριων.
πτερα χρυσεια φερεις. χρονον αλλ' ουκετι
αἶεις δ' ουχ' ὅσιαν. μ' ουκ.

Dim. Acat.

δολομητιν δ'απαταν θεου.
τις ανηρ θνατος αλυξει.
ὁ Μεγισθης δ' ὁ φιλοφρων.
δεκα δη μηνες, επει δη.
στεφανουται τε λυγα και.
τρυγα πινει μελιηδεα.
ανα θυρσον τε τινασσων.
κισσῳ τε στεφανωθεις.

Trim. Acatal.

τι με Πανδιονος ωρανα χελιδων.

* Hephæstion defines this metre thus :

“Επιωνικον απο μειζονος τριμετρον κατα-
ληκτικον εστι, το καλουμενον Αλκαϊκον· ενδε-
κασυλλαβον ὁ την μεν πρωτην συζυγίαν εχει
ιαμβικην, ητοι· εξασημον η· επτασημον, την δε
δευτεραν, ιωνικην απο μειζονος η· δευτεραν
παιωνικην· την δε κατακλειδα εκ τροχαιου
και της αδιαφορου.”

ετεκες και συ ποτ' ω ποτνια κουργοι
 φιλα ποιησαμενα λεκτρα ποσει σω.
 περισσον· αι γαρ Απολλω ο Λυκειος *
 Ινω σαλασσυμεδοισαν απο μασδων.

Tetram. Cat.

το γε μην ξεινιαι δουσαις λογος ωσπερ λεγεται.
 ολειςαι καποτεμειν οξει χαλκω κεφαλαν.
 α δαναγκα' σθ ιερευσιν καθαρευειν φρασομεν.
 εν Μεμφει λογος εστι προμαθειν την ιδιην.
 ευδοξον ποτε μοιραν παρα του καλλιπερω.
 προφανως τουτο διδασκων, αποδυση βιοτην.

Tetram. Acat.

εμε δειλαν εμε πασαν κακοτατων πεδεχοισαν.

Μετρα Ανακλωμενα.

Dim.

φιλια γαρ η δε ταξις.
 πτερυγων θοαις αμιλλαις.
 συδε μ' ω μακαιρα Διρκα.
 στεφανηφορους απωθη.
 θιασους εχουσαν εν σοι.

Trim.

απο μοι θανειν γενοιτ' ου γαρ αν αλλη
 λυσις εκ πονων γενοιτ' ουδαμα τωνδε.

* This, and the following line, are Epionic a Minore;
 which metre Hephæstion defines, —

“ο τηνμεν πρωτην εχει ιαμβικην εξασημον
 η επτασημον· τας δε εξης δυο ιωνικας εξαση-
 μους καθαρας.

PÆONIC METRES.

PÆONIC METRES are measured by monopodia. Only the first and fourth pæons are used by tragedians. The cretic is admitted, because formed by the contraction of these pæons, e.g. $- \sim \sim \sim \sim -$. The bacchius, formed from second and fourth pæons, by contracting the short syllables thus $\sim - \sim \sim -$, is admitted by some, but rejected by others, who rank bacchic metres among the dochmiac. Comic writers use the first pæon most; tragic, the fourth.

Dim.

ω μιαι και βδελυρε. ματερος δειλαιας.
 και κεκρακτα θρασους. νυν τ' εν ορκω μεγαν.
 πασα μεν γη πλεα. αλλα μοι δυσμορω.
 πασα δ' εκκλησια. ηλθε δακτῆι δε και.
 και τελη και γεραφαι. ος τ' εμην γαν φιλαν.

Tetrameter.

ω μακαρι' Αυτομενες ως σε μακαριζομεν,
 παιδας εφυτευσας οτι χειροτεκνωτατους.
 πρωτα μεν απασι φιλον. ανδρα τε σοφωτατον,
 τον κιβαροιδωτατον ω χαρις εφespeto.
 τον δυποκριτην ιτερον αργαλειον, ως σοφον.
 ειτ' Αριφραδην, πολυ τι θυμοσοφικωτατον.
 οντινα ποτ ωμοσε, μαθοντα παρα μηδενο.
 αλλ' υπο σοφης φουσας αυτοματον εκμαθειν.

BACCHIC METRES.

BACCHIC METRES occur very rarely, according to HERMÆSTION. The examples given, are reduced by some writers, to other denominations. The single bacchic foot is an iamb. mon. cat.: the dimeter, an hypercat. dochmiac. The others are two hypercatalectic dochmiacs united in one line.

Mon.

ιβ' ω' 'ναξ.
τι φημι.
λεγω τι.

Dim.

ὑπνωσσει · λεγεις ευ.
δικα μεν καλως δ' ου.
αμειβω κελευθον.

Tetram.

τιν' ακτᾶν; τιν' ὑ|λαν;||δραμω; ποι πορευ|θω.
'οτ' εσ τονδ' Ατρει|δαν||ὑβρις πασ' εχωρ|ει.
'ο ταυρος δ' εοι|κεν||κυριζειν τιν' αρ|χαν.
φθασαντος δ' επ' ερ|γοις||προπηδησεται|νυν.

ASYNARTETE.

ASYNARTETES, (*α συν ε αρταω, inconplexi.*) were invented and used by ARCHILOCHUS. The name properly applied to the union of two species totally dissimilar, in one line. MALTSBY thus states the distinction between Asynartetes and Polyschematists:—

“ *Asynarteta dici volumus illa metra in quibus diversorum versuum partes ita conjunguntur ut unum tantum modo efficiant; Polyschematista vero ubi pedes qui dissimiles sunt, neque una adhiberi solent, quasi vi quadam et contra naturam in unum coarctantur.*”

The component parts of the *Asynartete* are generally marked thus: Dactylic. Dim + Trochaic Monom.

πιθου θελησας φρονησας.*
 χαιροισα νυμφη χαιρετω δ' ο γαμβρος.
 νηϊ φορημεθα συν μελαινη.†
 το μεν γαρ ενθεν κυμα κυλινδεται.
 στηριζη ποτε ταδ' αγωνιω σχολα.
 κλεπτουσι μυθους οι μεγαλοι βασιλεις
 αλλα μ' ο λυσιμελης ωταιριε δαμναται ποθος.
 τοιος γαρ φιλοτητος εως υπο καρδιην ελυσθεις.
 και βησσας ορειων δυσκαιπαλους‡ οιος ηνεφ' ηβης
 ουκεθ ομως θαλλεις απαλονχροα καρφεται
 γαρ ηδη.
 μνησομαι ουτ' αρεοικεν ανωνυμον ενθαδ' αρχεναυτη
 Αρχιλοχον και σθαθικαι εισιδετον παλαι ποιησαν
 η ρα μιν αι μουσαι και ο Δαλιος ηγαπευ
 Απολλων.

* This species is called *periodic*: i.e. a circulation or periodical return of iambic and trochaic measures.

† This is *logacædic*, as are several others. All the *logacædics* may be considered as examples.

‡ The last syllable of this word is to be considered as short, or rather *adiaphorous*, as it terminates both the dactylic portion of the *asynartete* and the word. See *Hermann de Metris Pindari*, p. 190.

Part of the second Olympic Ode of Pindar, divided
in two different ways.*

αναξιφορμιγγες ὕμνοι
τινα θεον τιν' ἥρωα
τινα δ' ἀνδρα κελαδησομεν;
Ἡτοι Πισα μιν Διος
ολυμπιαδα δ' εστα-
σεν Ηρακληης
ακροθινα πολεμου.
Θηρωνα δε τετραοριας
ἕνεκα νικαφορου.
γεγωνητεον οπι
δικαιον ξενον,
ερεισμ' Ακραγαντος
ευωνυμων τε πατερων
αωτον ορθοπολιν.

Hermann's method.

αναξιφορμιγγες ὕμνοι,
τινα θεον τιν' ἥρωα, τινα δ' ἀνδρα κελαδησομεν;

* These two modes are given, with remarks, in Seale's Analysis of the Greek Metres. In the first method, he considers the 1st line Periodic; 2d. Ion. a maj. dim. cat.; 3d. Pæonic dim. hyper.; 4th. Choriamb: dim. cat.; 5th. Iambic dim. brach.; 6th. Dochmiac; 7th. Antispastic dim. brach. [better, perhaps, dochmiac hyperc.] 8th. Prosodiacus, dim. (this is a name given to a verse, in which a choriambus precedes, or follows an Ionic foot of either kind.) 9th. Pæonic dim.; 10th. Antispastic dim. cat. [better Dochmiac hyperc.] 11th. Dochmiac; 12th. Antispas. dim. brach. or, doch. hyperc.; 13th. Iamb. dim. cat.; 14th. Iamb. dim. brachycat.

ἦτοι Πισαμέν
 Δίος· Ολυμπιαδὰ δ' ἵστασεν Ἡρακλῆς
 ἀκροθίνα πολέμου.
 Θῆρωνα δὲ τετραορίας ἐνέπα νικαφόρου
 γεγωνήτεον ὅππῃ
 δίκαιον ξενόν,
 εἰσὶ μὲν Ἀκράγαντος,
 εὐωνυμῶν τε πατέρων αὐτὸν ὀρθόπολιν.

Chorus in Œdipus Tyr. v. 483, &c.—divided into
 Anapæstic metres.

δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταρασσέι
 σοφὸς οἰωνοβέτας·
 οὔτε δοκουντ' οὐτ' ἀποφασκόνθ'·
 ὅτι λέξω δ' ἀπορώ.
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὐτ' ἐν-
 θαδ' ὄρων· οὐτ' ὀπίσω.
 τί γάρ η Λαβδακιδαῖς
 ἢ τῷ Πολυβου νεῖκος ἐκείτ'
 οὔτε τανυν πῶ εἰμαθόν
 τί, πρὸς ὅτου βασανῶ,
 ἐπὶ ταν ἐπιδάμον
 φατὶν εἰμ' Οἰδιποδά,
 Λαβδακιδαῖς ἐπικουρὸς
 ἀδελῶν θανάτων.

Same, divided so as to consist chiefly of Choriambics,
 with lesser Ionics intermixed.

δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταρασ-
 σέι σοφὸς οἰωνοβέτας,

ουτε δοκουντ' ουτ' αποφασ-
 κονθ'· οτι λείψω δ' ἀπορω.
 πετομαι δ'· ἐλπισιτε ουτ' εν-
 θαδ' ορων· ουτ' οπισω.
 τι γαρ η Λαβδακιδαις η
 τω πολυβου νεικος εκειτ'
 ουτε παροιθεν ποτ' εγωγ'
 ουτε τανυν πω εμαθον
 προς ότου χρησαμενος βασανω,
 επι ταν επιδαμον
 φατιν ειμ' Οιδιποδα,
 Λαβδακιδαις επι-
 κουρος αδηλων θανατων.

FINIS.

